

Ima esőért, bő termésért

(Szellemi értelemben is elmondható, a Szent Szellem kiáradásáért)

Drága Mennyei Atyám, hálát adok Neked végtelen jóságodért és irgalmadért, mert **esőt adsz** mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Magasztallak Téged, mert megöntözöd a földet **alkalmas** időben. (Mát. 5,45.)

Drága Mennyei Atyám, meg van írva a Te szent Igédben: **Meglátogatod a földet és elárasztod; nagyon meggazdagítod azt.** Istennek folyója tele van vizekkel; gabonát szerzel nékem, mert úgy rendelted azt. **Megitatod** barázdáit, göröngyeit meglapítod; **záporosóvel meglágyítod** azt, termését megáldod. Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad; csepegnek a pusztá legelői és a halmokat vígság övezi. A legelők megtelnek juhokkal, és a völgyeket gabona borítja; ezért örvendezek és énekelek. (Zsolt. 65,10–14.)

Egek harmatozzatok onnan felül, és a felhők follyanak igazsággal, nyíljék meg a föld és viruljon fel a szabadulás, és igazság sarjadjon fel vele együtt; én az Úr teremtettem azt. (Ésa. 45,8.)

A vetés békességes lésszen, a szőlőtő megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, az **egék is megadják harmatjukat,** és az Úr örökkössé tesz engem mindezenen. (Zak. 8,12.)

Mivel én megtartom parancsolatodat és szeretetben járok, Te **esőt adsz nékem idejében,** és a föld megadja az ő termését, a mező fája is megtermi gyümölcsét. Az én cséplésem ott éri a szüretet, és a szüret ott éri a vetést, és elégségig eszem kenyerem, és bátorsággal lakozom az én földemen. (3Móz. 26,3–5.)

Az én földem az **égnek esőjéből** iszik vizet, oly föld az, amelyre az Úr, az én Istenem **visel gondot**; mindenkor **rajta függenek** az Úrnak, az én Istenemnek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig. (5Móz. 11,11. 12.)

Mert Te ezt mondtad: „**Esőt adok** a ti földetekre **alkalmas** időben: **korai és kései esőt**, hogy betakaríthasd a te gabonádat, borodat és olajodat. Fűvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megelégszel.” (5Móz. 11,14. 15.)

Megnyitja nekem az Úr az **Ő drága kincsesházát**, az eget, hogy **esőt adjon** az én földemnek alkalmas időben, és megáldja kezemnek minden munkáját, és kölcsönt adok sok népnek, én pedig nem veszek kölcsönt. (5Móz. 28,12.)

Te **hasítasz nyílást a záporosónek**, hogy megítasd a pusztát, a sivatagot, és sarjassz zsenge pázsitot. Te vagy **Atyja az esőnek**, és **Te szülted a harmat cseppjeit**. (Jób 38,25. 28.)

Te **megöntözöd** a hegyeket a Te palotádból, a Te **munkáidnak gyümölcséből** megelégtetted a föld. (Zsolt. 104,13.)

Hálaadással éneklek Neked Uram, mert Te vagy, aki beborítod az eget felhővel, **esőt készítesz** a föld számára, és fűvet sarjasztasz a hegyeken. (Zsolt. 147,7. 8.)

A **Te szent esőid által** bő gabona legyen az országban a hegyek tetején is; rengjen gyümölcse, mint a Libanon, s viruljon a városok népe, mint a földnek füve. (Zsolt. 72,16.)

És ad az Úr **esőt a magra**, amellyel a földet bevetem, és a kenyér, a föld termése **tápláló** lesz, és széles mezőn legelnek nyájaim. (Ésa. 30,23.)

Előhívom a gabonát és **megsokasítom** azt, és **megsokasítom** a fa gyümölcsét és a mező termését — én az Úr mondtam és megcselekszem azt. (Ezék. 36,29. 30.)

A mező fája **megadja** gyümölcsét, s a föld **megadja** termését, és bátorságosan laktok földeteken, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor eltöröm jármotok keresztfáit, és kimentelek titeket a szorongató kezéből. (Ezék. 34,27.)

És **megismeritek**, hogy **ti az én juhaim**, **legelóm nyája** vagytok, én pedig **Istenetek vagyok**. (Ezék. 34,31.)

Az Úr kijöve tele bizonyos, mint a hajnal, és **eljön hozzánk**, mint **az eső**, mint **a késői eső**, amely megáztatja a földet. (Hós. 6,3.)

Igazságra vetek; **kegyelem** szerint aratok! Új szántást szántok, mert ideje keresnem az Urat, mígnem eljön, hogy **igazság esőjét** adja nekem. (Hós. 10,12.)

Örvendezek és vigadok az Úrban, az én Istenemben; mert **megadja nekem az esőt** igazság szerint, és **korai és kései esőt** hullat nékem. (Jóel 2,23.)

Így szól az Úr: „És adok reájok és az én magaslatom környékére **áldást**, és **bocsátom az esőt idejében**; **áldott esők lesznek**.” (Ezék. 34,26.)

Az Úr nem hagyja magát **tanúbizonyosság** nélkül, mert jóltevőm az Úr, **ad mennyből esőket** és **termő időket**, és betölti **eledellel** és **örömmel** az én szívemet. (Csel. 14,17.)

Olyan vagyok, mint a föld, amely **beissza a reáhulló gyakori esőt** és **hasznos termést hozok** és **áldást nyerek Istentől**. (Zsid. 6,7.)

Atyám, béketűréssel várom a **földnek drága gyümölcsét**, míg **reggeli és estvéli esőt kap Jézus nevében!** (Jak. 5,7.)

